

Maj 1911 om indenrigs Kødkontrol forbudt at indbringe selvdøde Dyr eller Kød og Slagteaffald af saadanne i Virksomheder, hvor Slagtning drives som Erhverv, og hvor der erhvervsmæssig tilvirkes Pølser og Konserves. Disse Bestemmelser har imidlertid ikke være tilstrækkelige til at hindre, at Handel med og Forbrug af Kød af selvdøde Dyr til Menneskeføde fandt Sted, idet man ikke havde fornøden Kontrol med de Virksomheder, der afkogte Kadaverne af selvdøde Dyr.

Som det vil være bekendt, var der et Tidspunkt under Krigsperioden, hvor man maatte drage Omsorg for at have fornøden Kontrol med Fremstilling af Fedt til teknisk Brug, og det blev derfor ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 9. November 1917 vedrørende Handel med Destruktionsfedt paalagt enhver, der fremstiller Destruktionsfedt, at gøre Anmeldelse derom til vedkommende Politimester samt at føre autoriseret Bog over alt til Fremstilling af Fedtet anvendt Materiale. Denne Foranstaltning medførte, at en Del mindre Afkogier blev nedlagt, men der fandtes fremdeles en saa stor Mængde, at det praktisk talt var ugørligt at føre fornøden Kontrol med dem, og der blev derfor truffet en ny Ordning ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 5. April 1919 vedrørende Afhændelse af selvdøde Dyr m. m.

Ved denne Bekendtgørelse, der endnu bestaar, blev det paabudt, at selvdøde Dyr, Kød og Slagteaffald af saadanne — herfra dog undtaget Huder — andet Kød og Slagteaffald, der ikke egner sig til Menneskeføde, kun maa sælges til de af Landbrugsministeriet autoriserede Virksomheder. Ordningen søger imidlertid sin Hjemmel i Lov af 7. August 1914 om Regulering af Prisen paa Levnedsmidler og Varer, og Afviklingsloven af 11. April 1919, og saafremt Ordningen skal have en varig Karakter, vil det derfor være naturligt nu at søge den lovfæstet, og det er derfor nødvendigt med Ophævelsen af nævnte Lov at søge ny Lovhjemmel.

Foruden Afkogning paa de selvstændige Destruktionsanstalter finder Afkogning ogsaa Sted paa de til de autoriserede Eksportslagterier knyttede Destruktionsanstalter.

Dette Forhold skriver sig fra, at man paa et tidligere Tidspunkt, da der ikke var paabudt Kontrol med Afkogning af Kadaverne, har tillagt denne saa stor Betydning, at man mente, at en Afkogning af Kadaverne paa autoriserede Eks-

portslagterier under Kontrol var at foretrække for den ukontrollerede Afkogning andre Steder. Under den Ordning, der nu er etableret, og for hvilken man ved nærværende Forslag søger endelig Lovhjemmel maa det erkendes at det vilde være ønskeligt, at Destruktion paa Eksportslagterierne ikke fandt Sted af udefra tilførte Kadaverne, men kun af de ved Slagtning paa Slagterierne fremkomne kasserede Varer. Man har imidlertid under Hensyn til, at en Del af Slagterierne har anvendt stor Bekostning paa de til Slagteriet knyttede Destruktionsanstalter, ikke ment at burde forbyde, at Destruktion paa disse ogsaa i Fremtiden fandt Sted i det hidtidige Omfang, men man haaber, at Slagterierne med Tiden vil faa fornøden Forstaaelse af, at det er i deres Interesse ikke at inddrage Destruktion af Kadaverne i dette Omfang under deres Virksomhed.

For i videst mulig Omfang at opnaa den tilsigtede Virkning af den foreslaaede Ordning samt ogsaa for at tilsikre Destruktionsanstalterne tilstrækkeligt Materiale til at kunne bære sig, uden at der bliver paalagt Statskassen nogen Udgift, har man ment at burde foreslaa en Afleveringspligt af Kadaverne, dog at man, da Landbrugerne mange Steder plejer at afkoge Svin til Sæbe paa Stedet, ikke har ment at burde paalægge Pligt til Salg af disse. Man har derhos været af den Formening, at det af Hensyn til den med Afleveringspligten forbundne Afhentningspligt er nødvendigt at tildele hver Destruktionsanstalt et nærmere afgrænset Virksomhedsomraade. Med en Afleveringspligt følger nødvendigt ogsaa, at der fastsættes en Afleveringspris. Den foreslaaede Pris er ganske vist lavere end de Priser, der blev opnaaet under Krigen, men den er i Overensstemmelse med den Pris, der forinden Krigen var den sædvanlige Pris for Kadaverne.

Man har endelig ment at burde paabyde, at Kadaverne skal leveres i hel Tilstand med Huden paa, idet man der ved tilsigter, dels at hindre at Misbrug finder Sted med Kødets og dels at opnaa, at Transporten af Kødets kan foregaa under saa renlige Forhold som muligt.

Man skal til Slut bemærke, at der med stor Bekostning allerede er opført Størstedelen af de Anstalter der udkræves til Ordningens Gennemførelse. Der findes i Øjeblikket 44 selvstændige Destruktionsanstalter og 22 til Eksportslagterierne knyttede Anstalter, og efter de siden Indenrigsministeriets fornævnte Bekendtgø-